

יאיר ניצני מרים גבה

אם ננעלו

זה התחיל במבצע קורץ על נעליים אונליין. מכאן הסתבכתי בכל ייסורי המשלוח שידועים לאדם

לקישור וגיליתי שחברת השילוח מחייבת אותי לשלם שוב מכס בסך 250 שקלים. זו כמוכן טעות, אמרתי לעצמי, הרי אין מצב שאשלם פעמיים מכס על אותו זוג נעליים, עניין שביחד עם דמי המשלוח חזרה לאיטליה, יהפוך את הקנייה לעסק מאוד לא משתלם.

צלצלתי לחברת השילוח ותהיתי אם הגיוני שזוג נע" ליים שנסע, מוכס, חזר, הכעיס, הוחזר, ביאס ובואס – שוב ימוכס? "כן", ענתה הפקידה המנומסת, "אין דרך לדעת שהחבילה כבר היתה פה, ולכן יש לשלם את המכס שוב". לא התווכחתי, שילמתי שוב, והמתנתי לנעליים בהתרג" שות ששמורה לקרוב משפחה אבוד ששב הביתה, תוך שאני פורש עבורן שטיחון ארום בכניסה.

הציפייה היתה עצומה, הנעליים הרי הכפילו את ערכן במהלך חמשת החודשים, וכולנו פיללנו לכך שבפרק הזמן הזה, רגליה של הגברת הראשונה לא קטנו או גדלו באופן דרמטי. השבוע, כשהשליח עמד בדלת, חיבכתי אותו בדמעות. פתחתי בקבוק של יין נתזים וכיבדתי אותו בפרוסת עוגה. אחר כך הצי" טלמתי איתו ושלחתי את התמונה לאליזבטה. כתבתי לה שאם היא רוצה לבקר בקיץ – ביתנו פתוח. הנעליים מקסימות, ובדיוק במידה, אבל אתמול בלילה החי" ורתי אותן לקופסה והחבאתי בחדר העבודה. אחרי כל מה שעברנו ביחה, אני לא אעמוד בפרידה נוספת.

שאלתי את חברת השילוח אם הגיוני שזוג נעליים שנסע, מוכס, חזר, הכעיס, הוחזר, ביאס ובואס – שוב ימוכס? "כן", ענתה הפקידה המנומסת, "צריך לשלם שוב"

תקוע בפקק

בכל כמה זמן מצליח מישהו להמציא אתגר מטורלל אחר ולסחוף את העולם לגבול הרק שבין החינני לפתטי. פעם האתגרים היו להניף דגל דיו באילת או ללכת לפ" טרה ולהישאר בחיים, והדרך היחידה לשתף את זה היתה במקלחות המשותפות בקיבוץ.

עם פרוץ האינטרנט צצו אתגר מי הקרה, "שיר הקיקי", שבו אנשים עזבו מכונית נוסעת כדי לרקוד, וה"הארלם שייק", שבו אנשים רקדו במשרד כמו פסיכים. בשבוע שעבר הגו מיטב המוחות של המין האנושי את היצירה החדשה: אתגר הבעיטה בפקק.

מכיוון שהיה כאן אתגר פיזי מעניין, החלטתי לנסות, והצלחתי בעזרת חברי ניצן משורה, ואחרי 30 טייקים, לשגר בעיטת האצ"ו קוריאנית לעבר פיית בקבוק קולה ולהעיף את הפקק. אירוע שתועד על ידי הבת הקטנה שלי, כי כידוע, מה שלא צולם, לא קרה. אחר כך ראיתי סר" טונים של אהוד ברק, יאיר לפיד ובני גנץ מעיפים פקקים עם הידיים מטעמי בחירות, וגם בחור בשם מייקל לואיס שפתח את הפקק באמצעות איבר מרכזי שממש לא קשור למפלגת מרכז.

עכשיו, כשהפקק מאחורינו ויש להישיר מבט אל עבר האתגרים של העתיד, אני מציע עוד אתגרים שאפשר לבצע באופן לא שגרתי, מי בשיטת מייקל לואיס ומי בתנוחות מסורתיות יותר:

- אתגר פתיחת אבטיח עם הראש.
- אתגר הפיכת כוס מים לסודה בלי שימוש בסודה סט" רים, אלא באמצעים אנושיים טבעיים.
- אתגר ערכוב תה חם בלי כפית.
- אתגר דפיקת שניצלים בלי פטיש.
- אתגר תפעול ונפנוף מנגל בלי ידיים.
- בהצלחה.

yairn@israelhayom.co.il

לרעייתי היו כמה סידורים רחופים באותו בוקר, וכדי לא לבזבז זמן יקר סרתי עם הנעליים לסניף הדואר בעצמי. הרבכתי בולים, מילאתי טפסים, וגם שילמתי כמה עשרות שקלים על משלוח מיוחד, כדי שהנעליים לא יצטרכו חלילה לנסוע באונייה או לעשות את הדרך רגלית. הרי הבטחתי לאליזב" טה שהנעליים, כמעט כמו בשירה של עפרה חזה, לא ננעלו.

ב"3 ביוני הגברת הראשונה שאלה אותי אם שמעתי במקרה משהו מהנעליים. כתבתי מייד לאליזבטה, שענתה שנכון לעכשיו הנעליים לא הגיעו אליה, אבל הזוג החדש עם המידה הנכונה כבר נמצא בידיה וממתין לביצוע החילופים. ב"18 ביוני קיבלתי תזכורת נוספת מרעייתי, ושוב כת" בתי לירידה החדשה מאיטליה, שענתה מייד שלצערה אין חדש, החבילה לא הגיעה אבל היא תשמח לבדוק אם

אכתוב לה מספר משלוח. פש" פשתי בניירוטי ומצאתי את הקבלה מהדואר, צילמתי ושל" חתי לאיטליה. למחרת כתבה לי אליזבטה שהמספר בסדר, אבל לא ברור מי החברה המשלחת.

מכיוון שהמידע לא הופיע על הקבלה, נאלצתי לצאת לבליו נוסף בדואר. היו שם רק 15 איש, אבל מאחר שהי" קדמתי תרופה למכה וזימנתי

תור דרך האפליקציה, חיכיתי בסך הכל 12 דקות. לשאלתי מהי חברת השילוח ענתה סיגי מהדואר שמדובר בחברת "אקופוסט" (איך בכלל יכולתי לחשוב אחרת? עם פחות מ"אקופוסט" אני לא משלח).

חלקתי מייד את המידע עם חברת הנפש שלי מאיטליה. היא ערכנה שחברת השילוח מסרה שהחבילה במכס האיט" לקי ויש להמתין לשחרורה. לא הבנתי למי בדיוק מחכים שישחרר אותה – סירת מטכ"ל? מחלץ הנעדרים חיליק מגנוס? האליסי מנתצת השלשלאות?

ב"28 ביוני קראה לי רעייתי מתוך ארון הבגדים, לשאול אם יש חדש בנושא הנעליים. רצתי למחשב וכתבתי לא" ליזבטה שאם חיי הנישואים שלי חשובים לה, שתברוק מה קורה עם הנעליים. נענית שלצערה אין חדש. כתבתי: "OMG, מה נעשה?", בתקווה שתבין שאני אדם מאמין, ושהיאוש עלול לגרום לאנשים לעשות מעשים שהאנושות תצטער עליהם. היא ענתה בקצרה: "כלום. צריך להמתין". ב"9 ביולי התעניינתי שוב מה קורה, ואליזבטה ענתה שהנעליים נמצאות אצלה במשרד, והיא תשלח לי את הזוג החדש מייד. ואכן, יום למחרת קיבלתי מסרון מחברת שי" לוח מפורסמת, שחבילה נשלחה אלי בדואר בהול. נכנסתי

בחודש מארט השנה, בסוף שבוע גשום, ישבנו הגברת הראשונה ואני בסלון. אני קראתי עיתון, והיא שוטטה באתרי קניות באינטרנט. למרות שהפרידו בינינו סנטימט" רים בודדים, והיא יכלה לפנות אלי בקולה, קיבלתי ממנה לפתע מייל בזה הלשון: "צריכה עזרה בהזמנת נעליים".

התברר שענייה החרות צדו זוג נעלי התעמלות ורודות של חברת GCDS, במחיר שנראה לה כהזרמנות עסקית נאותה. מפאת חסיון יחסי בעל-אשה לא אפרט מה היה סכום הקנייה, אבל גם אני, שלא בקיא במחירי נעליים, חשבתי שיש כאן מחיר מעניין שמצדיק קנייה.

כמשך השנים למרתי שנשים אוהבות לשתף את הבעל בתהליך הקנייה, כי ככה הן הופכות אותו לשותף להחלטה, אפילו אם היא נעשתה כשהוא באמצע צפייה במשחק כדור רגל והיה מוכן לאשר לה גם לקנות שמלת הלומים. אני דווקא הייתי הפעם בריכוז מלא, ומאחר שכמו בני דורי אני עדיין נפעם מהיכולת לרכוש טובין דרך המחשב, הכנסתי מייד את פרטי הפייפאל שלי, קיבלתי מהאתר אישור על הרכישה, העברתי אותו לאשתי במייל, והמשכתי בשגרת השבת. רעייתי קרצה לי בשמחה, ויש מצב שאפילו שלחה לי נשיקה באווירה היה שווה את זה.

חודש אפריל חלף עבר לו, חגגנו את ליל הסדר בחיק המשפחה, ואחרי הגיע האביב. אבל הנעליים עדיין לא. בתחילת מאי, אחרי כמה הפצרות של הגברת, החלטתי ליידיע את הספק, ונציגת מכירות איטלקית בשם אליזבטה כתבה לי שהיא תברוק את העניין.

למחרת, אליזבטה חזרה עם בשורות קשות: לצערה, ההוי" מנה שלנו אברה, והיא מייד תשלח לי את הנעליים שהוזמ" נו. ערכנתי את רעייתי, שקיבלה את החדשות בצער מהול בתקווה. יצוין כאן שהגברת הראשונה היא חובבת נעליים מושבעת, ויש לה כמה מרפס יפים מאוד של נעליים מסר" גים שונים, שלא היו מביישים גם את האוסף של אימלדה מרקוס. לפיכך, זוג הנעליים המדובר אינו צורך קיומי דחוף, ובשום מקרה לא היה חשש שהיא תיאלץ ללכת יחפה בקרוב.

ב"7 במאי הודיעו מחברת השילוח שהחבילה בדרך, ושאי" חרי תשלום סביר של 250 שקלים לשלטונות המכס, הם ישמחו להעביר לי אותה, באיסוף עצמי או במשלוח עד הבית. ב"15 במאי נחתה החבילה בביתנו. פתחנו אותה נרגשים כאילו נולד ילד חדש במשפחה, אבל לאחר כמה דקות ערכנה הגברת הראשונה שהמידה לא נכונה, ואף שהזמנו מספר 9 אמריקני, קיבלנו מספר 39 אירופי. בתור אפס אסיאתי לא לגמרי הבנתי מה זה אומר, אבל שוב כתבתי לאליזבטה והסברתי שיש בעיה עם המידות.

אליזבטה ענתה שהיא מצטערת, ושעלי לשלוח את הנעי" ליים בחזרה לאיטליה, אחרי שוידאתי שהן לא ננעלו, ושחי" חבילה כוללת את הקופסה המקורית ואת הניירת הנלווית.

